

РЕШЕНИЕ № 187

Гр.Перник, 21 юли 2009г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесет и втори юни две хиляди и осма година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 163 по описа за 2008г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ЗУТ.

Образувано е по жалба на от Б.Л.Б.,***, против заповед № 551 от 03.04.2008г. на кмета на община Перник, с която на основание чл.195 ал.5 от ЗУТ е разпоредено да се премахне стопанска постройка, в която се оглежда крава, с размери 11.00/5.00 м.л., изградена от плет и кал, с дървен покрив, покрит с турски керемиди, находяща се в УПИ У-12227 по плана на град Перник, кв. "Калкас" от жалбоподателя Б., като неподходяща по местонахождение и разположение, както по своя вид и материалите от които е изградена. Определен е срок за доброволно изпълнение на заповедта - 30.05.2008г., като при неспазване на срока е разпоредено да бъдат предприети действия за премахването на стопанската постройка по реда на чл.196, ал. 3 и ал. 5 от ЗУТ, като задълженото лице е предупредено че ще му бъде наложено административно наказание глоба на основание чл.232 ал.5, т.1 от ЗУТ в случай, че не изпълни доброволно разпореденото с административния акт,

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществени нарушения на административно процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че не са били налице основанията на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ за издаването ѝ. Подробно се развиват съображения, че административния орган е разпоредил неправилно и незаконосъобразно премахването на стопанската постройка - крайна мярка според жалбоподателя, без да изследва възможностите за укрепване и заздравяване на постройката, и без да вземе предвид, че тя не представлява „строеж“, който поради естественото си износване или други обстоятелства е станал опасен за здравето и живота на гражданите, негоден е за използване или е застрашен от самосрутване, както и създаващ условия за възникване на пожар или е вреден в санитарно-хигиенно отношение.

Ответникът - община Перник, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата, с искане оспорената заповед да бъде оставена в сила като правилна и законосъобразна.

Заинтересованата страна И. Б. В., чрез упълномощен процесуален представител заявява становище, че жалбата е неоснователна, оспорваната заповед е правилна и законосъобразна и не са налице основания за отмяната ѝ. Моли съда да я остави без уважение.

Административен съд Перник, след като прецени условията за допустимост на жалбата, доводите на страните по съществото на спора, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно критериите по чл. 146 от АПК, приема следното:

Жалбата изхожда от легитимирана и имаща правен интерес страна, подадена е в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Правното основание на оспорената заповед е чл. 195, ал. 5 от ЗУТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ, в приложимата му редакция ДВ.бр.61 от 2007г. кметът на общината, въз основа на протокол, съставен от комисия, назначена от него може да задължи със заповед собствениците на строежи да премахнат, преобразуват или ремонтират неподходящи по местонахождение, разположение, вид и материали огради, гаражи, второстепенни, селскостопански и временни постройки, септични ями, канализационни съоръжения, насаждения, както и да извършат необходимите работи в интерес на сигурността, безопасността на движението, здравеопазването, хигиената, естетиката, чистотата и спокойствието на гражданите. Правната норма дава права на кмета на общината да разпoredи премахване на изчерпателно изброените в нея обекти, на основанията посочени в нея - когато са неподходящи по местоположение, разположение, вид и материали.

В конкретния случай е налице такъв строеж.

От представените с преписката писмени доказателства се установява, че с жалба вх. № 08/ТР 153 -1 от 29.01.2008г., И. Б. В. -собственик на УПИ 12228, съседен на имота на жалбоподателя Б.,*** с искане за премахване на намираща се в непосредствена близост до къщата му полумасивна сграда, преустроена от жалбоподателя в стопанска постройка за отглеждане на крава и теле, вследствие на което се нарушава хигиената - трупа се торна маса и се развъждат инсекти и гризачи в неговия имот. По повод на жалбата, след оглед на място, в присъствието на жалбоподателя и заинтересована страна И.В., комисия, назначена със заповед № 2611 от 05.12.2007г. на кмета на община Перник, е съставила на 29.02.2008г констативен протокол, с който е установено, че в имота на жалбоподателя УПИ У-12227 кв.525 по плана гр. Перник кв. Калкас, с административен адрес ул."3.Зограф" № 41, съществува изградена преди около 100 години, полумасивна стопанска сграда, от плет и кал, с дървен покрив, покрит с турски керемиди, разположена на вътрешната регулационна линия с съседния УПИ 1У-12228, която частично попада и в УПИ III-12229, и отстояща на 1 метър от съществуващата на място масивна ограда. При огледа е констатирано и че вътрешната регулационна линия между УПИ IV -2228 и УПИ У-2227 не е приложена на място, съгласно действащият кадастрален и регулационен план на гр. Перник, кв. Калкас. Комисията е предложила на кмета на община Перник, с оглед на неговите правомощия по чл.195. ал.5 от ЗУТ да издаде заповед за премахване на изградената неподходящо по местоположение,

разположение и вида на материалите от които е изградена полумасивна стопанска сграда.

Констатациите не са опровергани в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя.

Безспорно е установено, че жалбоподателят е собственик по наследство и давност на $\frac{1}{2}$ идеална част от УПИ V- 12227, в кв.525 по плана на гр. Перник, кв. Калкас, целият с площ по НА №166/2004г от 1 231 кв.м., заедно с построената югозападната половина на поземления имот паянтова второстепенна сграда. Не се спори и по фактите, относно предназначението на сградата - използването и за стопанска постройка от оспорващия, за отглеждане на селскостопански животни. Спори се по направените констатации от комисията - че сградата е неподходяща по местоположение и разположение, както по своя вид и от материалите от които е изградена, залегнали като фактическо основание за издаването на процесната заповед. Тези констатации не се опровергават от приетите по делото писмени доказателства и от изслушаната съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните и която съдът кредитира изцяло. Вещото лице установява, че сградата е едноетажна, с паянтова конструкция, стените са изградени с плет и обработени с глина/кал/, частично тухлена зидария, покривът е дървен, покрит с турски керемиди, разположена е диагонално в западната част на УПИ У-12227, покрай изградена на място масивна плътна ограда на отстояния 1.25 м и 1.05 м., несъвпадаща с вътрешната регулационната граница между имота на жалбоподателя и УПИ IV 2228 и УПИ III 2229, като към момента сградата се използва като стопанска -отглеждат се животни.крава и теле. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че на място, между имотът на жалбоподателя и заинтересованата страна И.Б. , не е приложена действащата регулация - по предвидената регулационна линия няма изградена ограда , като от приложените към заключението скици се установява по безспорен начин и факта ,че стопанската постройка частично попада в УПИ III ,което обстоятелство е отразено в мотивите на заповедта за премахването ѝ.

Неоснователно е възражението за липса на мотиви на административния акт. Заповедта е издадена в съответствие с изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. За да обоснове наличието на някоя от изброените хипотези в чл.195 ал.5 ЗУТ , а именно - неподходяща по местонахождение, разположение, вид и материали постройка от допълващо застрояване в УПИ, административният орган следва да се позове на обстоятелства, свързани с фактическото състояние на изчерпателно изброените от нормата обекти и въздействието им върху обективната действителност. В констативният акт от 29.02.2008г. е посочен видът и предназначението на постройката, нейното местоположение, разположение и състоянието в което се намира към момента на съставянето му. Неговата функция е да документира извършеното по съответния ред установяване на фактите, които кметът следва да съобрази при преценката си за наличието на някоя от хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ. В съответствие с компетентността си кметът на община Перник и въз основа на установените съобразно законовата процедура факти, е преценил, че са налице хипотезите на чл.195 ал.5 ЗУТ и е разпоредил на собственика и да я премахне. Заповедта е мотивирана с посочването на конкретната законова хипотеза, която е относима към установените факти, а именно - неподходяща по местонахождение, разположение, вид и материали стопанска постройка.

Неоснователно е и възражението, че в случая разпореденото премахване на стопанската постройка е неподходяща и крайна мярка. Изцяло в дискреционната власт на кмета, в рамките на предоставените му правомощия, е да прецени какви точно действия, от изброените в нормата на закона да предприеме.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е законосъобразен като издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, в съответната форма, при спазване на материалноправните и процесуалноправни предпоставки за това. Жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

На ответника по жалбата - община Перник се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г. В полза на заинтересованото лице следва да се присъдят разноски в размер на 100 лева за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК и чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б.Л.Б.,***, против заповед № 551 от 03.04.2008г, на кмета на община Перник.

ОСЪЖДА Б.Л.Б.,***, с ЕГН *****, сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

ОСЪЖДА Б.Л.Б.,***, С ЕГН *****, да заплати на И. Б. В. *** сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия: /п/